

Γεωργιούπολις, γινόμενοι εἰς τὰς ἡμέρας μας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἰνδίαν· Ῥαγκοὺν εἰς τὴν Βιρμανικὴν αὐτοκρατορίαν· Βαγκόγκ καὶ Ἰχαντιβὸν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Σιάμης· Σαιγὸγκ, Νατράγκ, Χούε-Χάν (Φαῖσο), Σιγχεοὺν καὶ Τουρόν (Χανσάν) εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν Ἀννάμ.—Εἰς τὸ ἐνδότερον ἢ Ἀβα, Πρόμη καὶ Βανάμον εἰς τὴν Βιρμανικὴν αὐτοκρατορίαν· Κέτχον, εἰς τὴν τοῦ Ἀννάμ. Εἰς τὴν τῆς Ιαπωνίας, ἢ Καβίγη, Οὐασάκα, Μίϋα, Μοῦρον καὶ Σιμονοσέκιον εἰς τὴν νῆσον Νιφόν, Κόκουρα καὶ Σάγκον, εἰς τὴν νῆσον Κιουσοῦ, Τόσα εἰς τὴν τοῦ Σικὸφ, Ματσαῖ καὶ Χακοδώδη (Φακχοδάδη) εἰς τὸ Ιέδον.

Ὡς πρῶτον ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἄρθρων ἐκ τῶν τόπων τῆς διαιρέσεως ταύτης θέλομεν ἀναφέρει τὸ Τεῖ, ὅπερ οἱ Σῖναι παρέχουσιν εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, καὶ διάφορα ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Ἐκ δὲ τῶν εἰσαγομένων, ἐπισημότερον εἶναι τὸ ὄπιον. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαφόρων ἐξαγομένων τε καὶ εἰσαγομένων πραγματειῶν τῆς Ἀσίας, θέλομεν διαλάβειν εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον, μετὰ μικρὰν ἐπιθεώρησιν καὶ τῶν ἄλλων διαιρέσεων.

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΤΑΛΜΟΥΘ.

Παρά τὸν εἰς τὴν Ἀγγ. Γραφὴν ἐμπεριεχόμενον νόμον οἱ Ἰουδαῖοι πιστεύουσιν ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἑτέρας τινὰς διατάξεις, αἵτινες, διὰ νὰ μὴ γίνωσι κοιναὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ἐδόθησαν διὰ στόματος παρὰ τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, καὶ ἀκολούθως εἰς τοὺς Ἑβδομήκοντα καὶ τοὺς Ἡροφήτας, καὶ τελευταῖον εἰς τοὺς Ῥαββίνους. Μετὰ τὴν διασπορὰν δὲ τῶν Ἑβραίων, Ἰούδας τις Χασκαδὸχ, σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἐπὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ διαφυλαχθῶσι πλέον, συνήθροισεν εἰς ἓν βιβλίον ὅλας ταύτας τὰς παραδόσεις καὶ διατάξεις τῶν Ῥαββίνων, τὸ ὁποῖον καὶ ὠνομάσθη Μισναῖς (ἦτοι δεῦτερος νόμος). Ἀκολούθως δ' ἔγιναν

δύο συλλογαί (ἢ μία εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἡ ἄλλη εἰς Βαβυλῶνα) διαφόρων γνωμῶν καὶ ἀνεκδότων ἐπὶ τοῦ Μισνα, αἵτινες καὶ ἐκλήθησαν Γομέρ (συμπλήρωμα). Ὅλα δὲ ταῦτα ὁμοῦ ἀποτελοῦσι τὸ Ταλμούθ, εἰς τὸ ὁποῖον μετὰ ταῦτα ἔγιναν καὶ ἄλλαι προσθῆκαι παρὰ τῶν Ῥαββίνων, καὶ τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι σέβονται πλειότερον παρ' αὐτὴν τὴν Ἀγ. Γραφήν.

Ἐκ τῶν ἀπειρῶν μύθων τοῦ Ταλμούθ ὀλίγους τινὰς θέλομεν ἀναφέρειν ἐνταῦθα, χάριν περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἀναφέρεται εἰς τὸ Ταλμούθ ὅτι—Ὁ Ἀβραάμ ἦτον ἠναγκασμένος νὰ ἔχη πολλάς γυναῖκας κατὰ τὴν τότε συνήθειαν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο καθ' ὑπερβολὴν ζηλότυπος, εἶχε κλεισμένας ὅλας τὰς γυναῖκας ταύτας εἰς σιδηροῦν καὶ ὑψηλότατον πύργον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν. Ἐπρεπε ὁμοίως νὰ βλέπωσι, διὸ καὶ ὁ Πατριάρχης τὰς ἔδωσε περιδέρραια ἐκ πολυτίμων λίθων, καὶ ψέλλια ἐκ μαργαριτῶν, ἅτινα τοσαύτην φυσικὴν λάμψιν εἶχον, ὥστε διεσκέδαζον καὶ τὸ πυκνότατον σκότος. Τὸ πρᾶγμα δὲ τοῦτο δὲν ἦτο νέον. Καὶ ὁ Νῶε ἐντὸς τῆς κιβωτοῦ δὲν εἶχεν ἄλλο φῶς, εἰμὴ μεγάλους τινὰς ἀδάμαντας, τὸ εἶδος τῶν ὁποίων ἀπωλέσθη. Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἀβραάμ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ κιβώτιόν τι εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ὅτι εἶχε πολύτιμα πράγματα περικλεισμένα. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως, οἱ τελῶναι (ὑπῆρχον δὲ καὶ τότε, ὡς θέλουσιν ὑπάρχειν αἰείποτε) ἐμποδίζουσι τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ζητοῦσι τὸ δίκαιον τοῦ τελωνείου. Ὁ Πατριάρχης δεικνύει μεγάλην προθυμίαν διὰ νὰ τοὺς πληρώσῃ, ζητῶν ὁμοίως νὰ μὴ τοῦ ἀνοίξωσι τὸ κιβώτιον. Οἱ τελῶναι τὸν ζητοῦσι νὰ πληρώσῃ ὡς νὰ εἶχεν ἐντὸς αὐτοῦ μάλλινα φορέματα. Ἀλλ' ἡ μεγάλη σπουδὴ τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁ Ἀβραάμ νὰ δόσῃ ὅ,τι ἤθελον, διήγειρε τὰς ὑποψίας των, καὶ τὸν ἐζήτησαν νὰ τοὺς πληρώσῃ ὡς νὰ εἶχε μεταξωτὰ ἐντὸς τοῦ κιβωτίου, μετὰ ταῦτα δὲ ὡς νὰ εἶχε χρυσίον, καὶ τελευταῖον, πολυτίμους λίθους. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πατριάρχης

χης ἔστρεξε μετὰ προθυμίας εἰς ὄλα, τοῦτο ἐκίνησε τὴν περιέργειάν των νὰ ἐξετάσωσι τί ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτοῦ. Μ' ὄλην δὲ τὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἀβραάμ, συντρίψαντες τὸ κιβώτιον, εὐρίσκουσι τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο τέρας τῆς ὠραιότητος, τὸ ἀριστούργημα τῆς φύσεως, τὴν ἀξιολάτρευτον Σάρραν, τὰ θέλγητρα τῆς ὁποίας ἔφερον ἄνω-κάτω ὄλην τὴν Αἴγυπτον. Ὁ τότε Φαραὼ ἀκούσας τὸ πρᾶγμα, διέταξε νὰ φέρωσιν ἀμέσως τὴν Σάρραν εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον, μ' ὁποιοῦδήποτε εἶδους περιποιήσεις. ὁ δὲ Ἀβραάμ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὀρίων τῆς πόλεως, χωρὶς νὰ τὸν συγχωρηθῇ διόλου ἢ εἴσοδος. Ἀλλ' ὁ πατὴρ τοῦ Ἰσαὰκ ἐπέτυχε τέλος πάντων τὸ μέσον νὰ τὴν σύρῃ ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ λύκου, ἂν καὶ μὲ μέγαν του ἀγῶνα.

Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοῦ Σολομῶντος, οἱ Ῥαββῖνοι ἐκβαίνουσι τῶν ὀρίων των ἀποδίδοντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Δαυΐδ δύναμιν ἀπόλυτον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δαιμόνων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν ἤδη τοιαύτας διηγήσεις· ἀποσπῶμεν δὲ μόνον ἐκ τοῦ Ταλμούθ τὸ ἀκόλουθον περὶ τῆς ἀγχινοίας αὐτοῦ διήγημα.

Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἡ βασίλισσα τοῦ Νότου Σαβᾶ ἀκούσασα τὴν μεγάλην φήμην τοῦ Ἑβραίου μονάρχου ὑπῆγεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκεῖ ἠγωνίσθη παντοιοτρόπως νὰ βασανίσῃ τὴν ἀγχίνοϊαν τοῦ βασιλέως Μίαν ἡμέραν ἐπαρρησιάζθη ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλειότητος του κρατοῦσα δύο δίσκους ἀνθέων, ἐξ ὧν ἡ μία ἦτο συνηγμένη ἀπὸ τοὺς βασιλικούς κήπους, καὶ ἡ ἑτέρα ἦτο τὸ ὠραιότερον τῆς τέχνης ἀριστούργημα, εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁποίας εἶχον ἀγωνισθῆν οἱ ἐπιτηδειότεροι τεχνῖται. Ὁ βασιλεὺς ἀρκετὰ μακρὰν ὥν, δὲν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ ποία τῶν δύο τούτων δεσμῶν ἦτον ἡ ἀληθής, καὶ ἔστενοχωρεῖτο ὅτι ἤθελε νικηθῆν εἰς τοιαύτην μηδαμινὴν περίστασιν, αὐτὸς μάλιστα ὅς τις εἶχε γράψῃ περὶ ὄλων τῶν φυτῶν, ἀπὸ τοῦ κέδρου μέχρι τοῦ ὑσσώπου. Ἡ βασίλισσα ἐγέλα μὲ πονηρίαν, καὶ ὄλοι οἱ αὐλικοὶ ἦσαν τεταραγμένοι καὶ ἀνήσυχαι. Ἐξαίφνης ὁ

Σολομῶν ἐμειδίασεν· ὁ Θρίαμβός του ἔλαμπεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Παρατηρήσα· ἔξωθεν τοῦ θαλάμου σμη-
νος μελισσῶν, διέταξεν ἀμέσως ν' ἀνοίξωσι τὰ παράθυρα
αὐτοῦ. Εὐθύς δὲ τὰ ζώφια ἔτρεξαν νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν
ἀληθῆ δέσμην καὶ οὔτε μία μέλισσα ἐπλησίασεν εἰς τὴν
ἄλλην. Ἡ βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ ἔμεινεν ἐκστατικὴ διὰ
τὸ μέγα πνεῦμα τοῦ Σολομῶντος, καὶ οἱ αὐλικοὶ δὲν ἠδύ-
ναντο νὰ παραστήσωσι τὸν ὑπερβολικὸν ἐνθουσιασμόν του.

Καὶ τὸ ἀκόλουθον δὲ διήγημα εἶναι ἀναμφισβήτητον ὡς
βασιζόμενον μάλιστα εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ῥαββίνου
Ναθάν - Βάρ - Μόρ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συναγωγῆς, χάριν τῶν μεγάλων των
ἀρετῶν, ἔλαβόν ποτε (παρὰ τοῦ Ἰψίστου) εἰς τὴν ἐξουσί-
αν των τὸ κακοποιὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἶχε ρίψει τοὺς Ἑ-
βραίους εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε διεγεί-
ρει κατ' αὐτῶν τὰ πλησιόχωρα ἔθνη. Κατὰ τὴν γνώμην
τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, περικλείσαντες αὐτὸ εἰς μολύ-
βδινον ἀγγεῖον, τὸ ἔρριψαν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ὅπου
εὐρίσκεται καὶ μέχρι τὴν σήμερον, καὶ οὔτε τὸ ἶδε κανεὶς
ἔκτοτε. — Ἐνθαρρουνθέντες δ' ἐκ τούτου οἱ διδάσκαλοι τῆς
Ἱερουσαλήμ ἐζήτησαν ὥστε καὶ ἄλλος δαίμων χειρότερος
τοῦ πρώτου νὰ δοθῆ εἰς αὐτοὺς, δηλαδὴ ὁ συνεργῶν εἰς τὸν
ἔρωτα. Λαβόντες δὲ καὶ τοῦτον, ἠλπίζον ὅτι ἔμελλον
νὰ καθαρίσωσι πλέον τὴν γῆν ἐξ αὐτοῦ, μ' ὅλον ὅτι ὁ Ζα-
χαρίας τοὺς ἐσυμβούλευε νὰ σκεφθῶσιν ὠριμώτερον περὶ
τοῦ ὅ,τι ἤθελον πράξειν. Ἐνόσω ὁμως τρεῖς ἡμέρας ἤδη
ἐσκέπτοντο ποῖον εἶδος θανάτου νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς αὐτόν,
ἔτυχε νὰ ζητήσωσι νωπὸν ὦν διάτινα πάσχοντα. Ἠρεύ-
νησαν εἰς ὅλον τὸν Ἰσραὴλ, ἐζήτησαν πανταχοῦ, πλὴν δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι διόλου νωπὸν ὦν. Διότι ὅσον και-
ρὸν ὁ δαίμων οὗτος ἦτον ἐμπερικλεισμένος, οὔτε μία ἀλε-
κτορίς δὲν εἶχε γεννήσειν. Οἱ σοφοὶ ἐνόησαν ἀμέσως
ὅτι ἂν ἐθανάτονον τὸν αἰχμάλωτον, ἀφεύκτως, ἐπλησίαζε
τὸ τέλος τοῦ κόσμου· περιωρίσθησαν λοιπὸν νὰ ἐκβάλωσι
μόνον τοὺς ὀφθαλμούς του, διὰ νὰ σμικρύνωσι τὴν δύνα-

μίν του, καὶ τὸν ἀπέδωκαν τὴν ἐλευθερίαν του. — Γενικῶς δὲ εἰς τὸ Γαλμουθ, αἱ γυναῖκες κακολογοῦνται πολὺ· καὶ ὁ 'Ραββῖνος Σαβάτ-Χαῖμ λέγει ὅτι ὁ Θεὸς ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν δέκα μέτρα φλυαρίας, ἐξ ὧν αἱ γυναῖκες ἔλαβον τὰ ἐννέα.

Οἱ συρράφαντες τὸ Ταλμουθ 'Ραββῖνοι εἶχον ὑπερβολικὸν μῖσος κατὰ τῶν 'Ρωμαίων αυτοκρατόρων, ἐχθρεύονται μάλιστα μεγάλως τῶν 'Ιῦτον, καὶ τὸν παριστῶσιν ὡς τέρας λαγνείας καὶ ὡς προσωποποιημένον δαίμονα τῆς σκληρότητος. Τὸν δὲ θάνατον αὐτοῦ διηγοῦνται οὕτω. Κατὰ σφοδρὰν τινα τρικυμίαν, ὁ Τῖτος ἔλεγεν ὅτι ὁ Θεὸς τῶν 'Ιουδαίων ἦτον ἰσχυρὸς μόνον εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου καὶ ἔδωσε δείγματα τῆς δυνάμεώς του, καταβυθίσας τὸν Φαραὼ μεθ' ὅλης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι 'ἂν εἶχε τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν, εἶπεν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤθελεν ἀντιπαλαίσει μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν 'Ιερουσαλήμ. Μόλις δ' ἐπρόφερε τὴν βλασφημίαν ταύτην, καὶ ἀμέσως ἤκουσε φωνὴν οὐρανίαν λέγουσαν, " Ἀσεβῆ, μικρὸν τι δημιούργημά μου θείλει θριαμβεῖσαι κατὰ σοῦ." Εὐθύς δ' ὅτε ἐξῆλθεν ὁ Τῖτος τοῦ πλοίου, μικρὸν τι ζωῦφιον ἐμβῆκεν εἰς τὴν ῥίνα του καὶ ἀνέβη μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου του, καὶ ἐκεῖ, ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη, γραῖνον καὶ κατατρυπῶν αὐτὸν, δὲν ἠσύγασε διόλου νύκτα καὶ ἡμέραν. Ὅλοι οἱ ἀξιολώτεροι 'Ιατροὶ ἐρωτηθέντες, ὡμολόγησαν τὴν ἀδυναμίαν τῆς τέχνης τοῦ 'Ιπποκράτους. Ἀφοῦ δὲ ὑπέφερεν ὁ Τῖτος ἀνήκουστα βασανιστήρια ἐκ τοῦ ζωῦφιου τούτου, κατ' εὐτυχίαν του ἐξέπνευσεν. Ἀνατεμόντες δὲ τὸ κρανίον αὐτοῦ ἶδον ὅτι τὸ ζωῦφιον ἔγινεν ὡς περιστέριον. Προσέτι δὲ οἱ πόδες αὐτοῦ ἦσαν σιδηροῖ καὶ τὸ στόμα του χαλκοῦν.

Οἱ 'Ραββῖνοι δ' ἐν γένει εὐαρεστοῦνται νὰ περιγράψωσι τεραστίου μεγέθους ὄντια. Ἐγνώριζον πτηνὸν τι τοῦ ὀπαίου τοσοῦτον μεγάλαι ἦσαν αἱ πτέρυγες, ὥστε ὅτε τὰς ἦνοιγεν, ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ὀλικὴν ἐκλειψιν. — Ἐκ τῆς φωλεᾶς ἄλλου τινὸς πουλίου ἔπεσέ ποτε ἐν ὧν, συντριφθέν

Τὰ, Ἀνάποδα! δὲν φθάνει τὸς ἀναποδιά στὴν μέση,
Μόνον θέλεις μεταξύμας κ' ἄλλ' ἀναποδιά νὰ πύση;
Τὰ Π η λ ἄ! ἄ! μὴ! φυλάξου' μὴν ἀλείψης δὲ κίνενα.
Πρόσεχε.—Νὰ! ὄχι, φίλε, σὲ ὀμνύω τιμὴ ἕνα.
Ἄς νὰ φάλω κἂν ὅποιαν ἔχομεν ὅλοι μας κλίσειν
Εἰς τὰ φῶτα, στὴν παιδείαν! Τοῦτο θέλω στιχουργήσειν.

.
.
.

ὦ τὸν ἄπιστον! Σταθῆτε! νὰ ἐδῶ συκοφαντία!!
Ἄρον! ἄρον! φέρετέτον! Τί ἀνέλπιστον κακόν!
Ἐνας Σοῦστος κ' ἐδῶ!!! πνέων μένος πατριωτικόν!
Πιάσατέ τον πρὶν μᾶς φύγη καὶ ὑπάγ' εἰς τὴν Ἑλλάδα,
Καὶ τοῦ Καθενὸς ἐκδόση τὰ τραγούδια εἰς τὴν ἀράδα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΦΥΣΙΚΗ ἹΣΤΟΡΙΑ. Ὁ Χουμβώλδοτος λέγει ὅτι οἱ Φυσιολόγοι γνωρίζουσι 56,000 σχεδὸν εἶδη φυτῶν, 44,000 ζῴφια, 2,500 ἰχθύας, 700 ἔρπετά, 4,000 πτηνὰ καὶ 500 μαστοφόρα. Εἰς τὴν Εὐρώπην μόνον ὑπάρχουσι σχεδὸν 80 εἰδῶν μαστοφόρα, 400 πτηνὰ, καὶ 30 ἔρπετά.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΠΙΡΡΟΗ. Λιβύα ἢ σύζυγος Αὐγούστου τοῦ αὐτοκράτορος τοσαύτην ἐπιρροὴν εἶχεν εἰς αὐτὸν, ὥστε οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ τῆς ἀρνηθῆ τὸ οὐδὲν, ἂν καὶ κύριος ὅλου τοῦ κόσμου. Πολλὰ δέσποιναί τῆς Ῥώμης ἐπιθυμοῦσαι νὰ μάθωσι τὸ μυστικόν της τὴν ἡρώτησαν ποῖον μέσον εἶχε νὰ ὀρίζη εὐτῷ τὸν ἄνδρα της. Αὕτη δὲ ἀπεκρίθη Ἵθὺν ὀρίζω διὰ τῆς ὑπακοῆς μου.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ Ὅποιος δὲν ἔχει παιδαγωγὸν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς, ἐξάπαντος θέλει εὖρειν διδάσκαλον εἰς τὴν κακίαν.

Ἡ ΥΠΑΝΔΡΕΙΑ. Οἱ τρελλοὶ ἄνδρες καὶ αἱ φρόνιμοι γυναῖκες ὑπανδρεύονται γρήγορα.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ. ΣΕΛ. 13 Ἄρθρον 13 ἀντὶ τοῦ ὄν γραφ. Ἱεροῦς τινος τύπου.